

УДК 342.9 (477)

DOI:10.32366/2523-4269-2018-64-3-100-107

Корнієнко Максим Вікторович,
кандидат юридичних наук, доцент
(Одеський державний університет внутрішніх справ,
м. Одеса)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6420-6169>

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І ЗАХИСТУ ПРАВ ДІТЕЙ ДІЛЬНИЧНИМ ОФІЦЕРОМ ПОЛІЦІЇ

Статтю присвячено дослідженню особливостей забезпечення і захисту прав дітей дільничним офіцером поліції. У статті досліджено деякі прогалини в законодавстві України щодо захисту прав дітей під час домашнього насильства. Розглянуто ознаки фізичного, психологічного, економічного та сексуального насильства над дитиною, те, на що повинен звертати увагу дільничний офіцер поліції під час спілкування з дитиною у своїй повсякденній службовій діяльності. Акцентовано увагу на тому, що мета здійснення індивідуальної превентивної (профілактичної) роботи поліцейського – це недопущення вчинення правопорушень (кримінальних чи адміністративних) особами, які схильні до їх вчинення, та виховання таких осіб у дусі поваги до закону, зміни їх антисоціальних поглядів.

Ключові слова: дільничний офіцер поліції; превенція; попередження; домашнє насильство; терміновий заборонний припис; профілактичний облік; переконання; примус.

Постановка проблеми. У ході проведення євроінтеграційних перетворень та змін, крок за кроком реформується система Національної поліції України, завдання якій ставить держава, це, в першу чергу, надання послуг громадянам. Поліція керується у своїй діяльності принципом верховенства права, захист прав та свобод визнається найвищою цінністю та визначає зміст і спрямованість діяльності всієї правоохоронної системи. Звертаючись за допомогою, порадою та захистом до поліцейських, громадяни найчастіше спілкуються з дільничним офіцером поліції, тому вміння правильно реагувати на звернення громадян, вміло та коректно спілкуватися з різними верствами суспільства, уникати конфліктних ситуацій тощо є важливими навичками сучасного дільничного поліцейського. Особливої уваги під час спілкування потребують діти, які є найменш захищеними, залежать від рішень дорослих, часто не можуть самостійно звернутися за необхідною допомогою, не мають знань та вмінь щодо захисту своїх прав.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У вітчизняному законодавстві питаннями забезпечення і захисту прав дітей займаються такі науковці, як А. Б. Блага, Я. І. Бордіян, Є. В. Дубровська, Т. В. Журавель, Д. Г. Заброда, Н. Е. Кукшинова, О. О. Мілорадова, О. І. Плужнік та інші.

Виклад основного матеріалу. У процесі виконання своїх службових обов'язків, а саме – обходу дільниці та здійснення прийому громадян, дільничний офіцер поліції спостерігає за поведінкою громадян, які проживають на території обслуговування, запобігає конфліктним ситуаціям, виявляє правопорушення, проводить індивідуальні та групові бесіди з особами, схильними до вчинення правопорушень, разом із працівниками громадських формувань з охорони громадського порядку, іншими працівниками поліції бере участь у профілактиці правопорушень. Однією з головних задач дільничного офіцера на поліцей-

ській дільниці є налагоджена профілактична робота щодо запобігання вчинення кримінальних і адміністративних правопорушень, а у випадку їхнього скоєння – вживання заходів припинення, затримання винних у цьому осіб і подальшому притягненні їх до відповідальності.

Повноваження дільничного офіцера поліції щодо здійснення профілактичної роботи повністю відповідають низці міжнародних правових документів, які передбачають виконання ним відповідних повноважень. Так, Європейський кодекс поліцейської етики від 19.09.2001 року одним із завдань поліції визначає попередження злочинності і боротьбу з нею, а згідно з мандатом Експертного комітету з поліцейської етики і проблемам, пов'язаним зі здійсненням функцій поліції (РС-РО) під керівництвом Європейського комітету з проблем злочинності (CDPC), від вересня 1998 року ця функція попередження злочинності вирішується по-різному в державах-учасниках, але зазвичай вважається, що вона належить до загальної відповідальності держави [4].

Закон України «Про Національну поліцію» передбачає, що поліція вживає заходів для запобігання та протидії домашньому насильству або насильству за ознакою статі [1].

Мета здійснення індивідуальної превентивної (профілактичної) роботи поліцейського – це недопущення вчинення правопорушень (кримінальних чи адміністративних) особами, які схильні до їх вчинення, та виховання таких осіб у дусі поваги до закону, зміни їх антисоціальних поглядів. Індивідуальна профілактична робота полягає не лише в тому, щоб максимально обмежити дії особи, яка стала об'єктом профілактичного впливу, і цим самим за допомогою усіх можливих та доступних за даних умов способів і засобів позбавити її можливості вчинити злочин чи адміністративне правопорушення, але й у тому, щоб повернути її до нормального, суспільно вигідного способу життя.

Згідно з наказом МВС України № 650 «Про затвердження Інструкції з організації діяльності дільничних офіцерів поліції», превентивна (профілактична) робота ДОП – це діяльність, яка передбачена законодавством України, що спрямована на попередження кримінальних та інших правопорушень, перевірку дотримання обмежень, установлених законом відносно осіб, які перебувають на превентивному обліку, здійснення поліцейського піклування. Основні напрямки діяльності дільничного офіцера поліції: здійснення профілактичної роботи, спрямованої на запобігання вчиненню кримінальних та інших правопорушень; виявлення причин та умов, що призводять до вчинення кримінальних та адміністративних правопорушень, ужиття у межах компетенції заходів для їх усунення; ужиття заходів для запобігання вчиненню домашнього насильства та його припинення [3].

Дільничний поліцейський дуже часто у своїй повсякденній діяльності зустрічається з дітьми, які постраждали від домашнього насильства, тобто з особами, які не досягли 18 років та зазнали домашнього насильства в будь-якій формі або стали свідком (очевидцем) такого насильства. Під домашнім насильством розуміють діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь [2].

Сьогодні непоодинокі на випадки жорстокого поводження з дітьми, що проявляються як фізичне, психологічне, сексуальне або економічне насильства над дитиною. Дуже розповсюджені факти втягнення дитини в заняття проституцією або примушування її до зайняття проституцією з використанням обману, шантажу чи уразливого стану дитини або із застосуванням чи погрозою застосування насильства; примушування дітей до участі у створенні творів, зображень, кіно- та відеопродукції, комп'ютерних програм або інших предметів порнографічного характеру; ситуації, за яких дитина стала свідком кримінального правопорушення, внаслідок чого існує загроза її життю або здоров'ю; статеві зносини та розпусні дії з дитиною з використанням: примусу, сили, погрози, довіри, авторитету чи

впливу на дитину, особливо вразливої для дитини ситуації, зокрема з причини розумової чи фізичної неспроможності або залежного середовища, у тому числі в сім'ї; будь-які незаконні угоди щодо дитини, зокрема: вербування, переміщення, переховування, передача або одержання дитини, вчинені з метою експлуатації, з використанням обману, шантажу чи уразливого стану дитини.

Завданнями дільничних офіцерів щодо здійснення індивідуально-профілактичної роботи з особами, які вчиняють домашнє насильство, є завчасне виявлення сімей, де існує загроза виникнення насильства; усунення причин і умов, що сприяють вчиненню домашнього насильства, або обмеження їх впливу; надання допомоги постраждалим від насильства, створення умов для захисту від насильницьких посягань для кожного члена сім'ї; вжиття до особи, яка вчиняє домашнє насильство, заходів виховного і попереджувального характеру та інше.

Відповідно до закону, одним із превентивних заходів вчинення домашнього насильства є вжиття спеціальних заходів щодо протидії домашньому насильству, зокрема: термінового заборонного припису стосовно кривдника; обмежувального припису стосовно кривдника; взяття на профілактичний облік кривдника та проведення з ним профілактичної роботи; направлення кривдника на проходження програми для кривдників.

Терміновий заборонний припис виноситься кривднику уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України у разі існування безпосередньої загрози життю чи здоров'ю постраждалої особи з метою негайного припинення домашнього насильства, недопущення його продовження чи повторного вчинення [1].

Терміновий заборонний припис може містити такі заходи, як зобов'язання залишити місце проживання (перебування) постраждалої особи; заборона на вхід та перебування в місці проживання (перебування) постраждалої особи; заборона в будь-який спосіб контактувати з постраждалою особою.

Під час вирішення питання щодо винесення термінового заборонного припису пріоритет надається безпеці постраждалої особи. Зазначена вимога поширюється також на місце спільного проживання (перебування) постраждалої особи та кривдника незалежно від їхніх майнових прав на відповідне житлове приміщення.

Працівники уповноваженого підрозділу органів Національної поліції України можуть у встановленому законом порядку застосовувати поліцейські заходи примусу для виселення з житлового приміщення кривдника, якщо терміновий заборонний припис передбачає зобов'язання залишити місце проживання (перебування) постраждалої особи, а кривдник відмовляється добровільно його залишити. Терміновий заборонний припис виноситься за заявою постраждалої особи, а також за власною ініціативою працівником уповноваженого підрозділу органів поліції за результатами оцінки ризиків (оцінка ризиків – оцінювання вірогідності продовження чи повторного вчинення домашнього насильства, настання тяжких або особливо тяжких наслідків його вчинення, а також смерті постраждалої особи), питання оцінки ризиків у законодавстві України до кінця не врегульоване.

Терміновий заборонний припис виноситься строком до 10 діб. Терміновий заборонний припис вручається кривднику, а його копія – постраждалій особі або її представнику. Дія термінового заборонного припису припиняється у разі застосування до кривдника судом адміністративного стягнення у вигляді адміністративного арешту або обрання щодо нього запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у кримінальному провадженні. Кривдник, стосовно якого винесено терміновий заборонний припис, згідно з яким він повинен залишити місце спільного проживання (перебування) з постраждалою особою, зобов'язаний повідомити про місце свого тимчасового перебування уповноважений підрозділ органів Національної поліції України за місцем вчинення домашнього насильства.

Особа, стосовно якої винесено терміновий заборонний припис, може оскаржити його до суду в загальному порядку, передбаченому для оскарження рішень, дій або бездіяльності працівників уповноважених підрозділів органів Національної поліції України.

Одним із напрямків захисту прав дитини також є профілактичний облік, який відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» уповноважений підрозділ органу Національної поліції України бере на профілактичний облік кривдника з моменту виявлення факту вчинення ним домашнього насильства на встановлений законодавством строк і проводить з ним профілактичну роботу. Профілактичний облік – це здійснення уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України організаційно-практичних заходів щодо контролю за поведінкою кривдника з метою недопущення повторного вчинення домашнього насильства, за дотриманням ним тимчасових обмежень його прав та виконанням обов'язків, покладених на нього у зв'язку із вчиненням домашнього насильства [2].

Зняття кривдника з профілактичного обліку здійснюється уповноваженим підрозділом органу Національної поліції України, який взяв його на профілактичний облік, автоматично після завершення встановленого строку, якщо інше не передбачено законодавством. Порядок взяття на профілактичний облік, проведення профілактичної роботи та зняття з профілактичного обліку кривдника затверджується Міністерством внутрішніх справ України.

Протидія домашньому насильству вимагає від працівників правоохоронних органів, громадськості постійних зусиль, спрямованих на попередження правопорушень, скоєних у сімейному середовищі.

Як свідчить практика, близько половини сімейно-побутових конфліктів залишаються латентними аж до моменту скоєння злочину, тобто потерпілі не бажають, а найчастіше соромляться повідомляти про факти домашнього насильства, не вірять у можливість реальної допомоги з боку правоохоронців. Тому одним з основних завдань поліції у протидії такому насильству є роз'яснення населенню того, що приховування подібних фактів що є помилкою і робить можливим скоєння тяжчих злочинів надалі.

Крім того, у суспільстві існують міфи, що інколи розходяться з фактами щодо жорстокого поводження з дітьми. Наприклад, міф перший: жорстоке поводження з дитиною – це тільки коли батьки б'ють дитину. Зрозуміло, що фізичне насильство є лише одним із видів жорстокого поводження з дітьми, а зневага і емоційне насильство можуть бути настільки ж руйнівними для дитини, а їх менша помітність значно знижує шанс втручання в ситуацію третіх осіб і виявлення проблеми. Міф другий: тільки погані люди жорстоко поводяться зі своїми дітьми. Реалії життя говорять, що не все категорично, коли людина у спілкуванні з оточуючими зовні позитивна, в сім'ї у неї може бути зовсім інший підхід до близьких їй людей. Не всі ці батьки шкодять своїм дітям навмисно, багато з них самі постраждали від насильства в дитинстві і просто копіюють цю модель поведінки на своїх дітях. Інші страждають від психічних захворювань або від наркотичної залежності. Міф третій: жорстоке поводження з дітьми ніколи не трапляється у зовні хороших і позитивних сім'ях. Факти говорять, що жорстоке поводження з дітьми трапляється не тільки в бідних сім'ях або поганих районах. Ця проблема лежить поза расових, економічних або культурних кордонів. Є деякі сім'ї, що здаються всім зразковими, однак за дверима їхніх домівок ховаються дуже непривабливі речі. Міф четвертий, найбільш, мабуть, розповсюджений: більшість дітей страждає від рук незнайомих. Факти говорять зворотне: насильство з боку незнайомих людей дійсно трапляється, проте в більшості випадків агресором є член сім'ї або найближчий друг сім'ї. Останній міф полягає в тому, що з дітей, які зазнали жорстокого поводження, завжди виростають жорстокі люди. Факти говорять, що, дійсно, ці діти знаходяться у групі ризику і нерідко несвідомо відтворюють модель жорстокого поводження на власних дітях. З іншого боку, багато дорослих, які пережили жорстоке поводження у свою адресу, мають дуже сильну мотивацію уберегти власних дітей від того, через що пройшли вони самі, і тому стають відмінними батьками.

Спілкуючись з дитиною, кожен дільничний офіцер поліції також повинен звертати увагу на зовнішність дитини, на умови життя, на психічний стан дитини, на поведінку ди-

тини, відхилення від норми, може вказувати на факти фізичного, сексуального, економічного, психологічного насильства над дитиною.

Зовнішніми ознаками (індикаторами) фізичного насильства можуть бути зміщення суглобів (вивихи), переломи кісток, гематоми, подряпини, садна; синці на тих частинах тіла, на яких вони не повинні з'являтися, коли дитина грається (наприклад, на щоках, очах, губах, вухах, сідницях, передпліччях, стегнах, кінчиках пальців тощо); рвані рани і переломи в області обличчя, травматична втрата зубів; ретинальні крововиливи (у сітківку), відшарування сітківки і переломи орбіти; забиті місця на тілі, голові або сідницях, які мають виразні контури предмета (наприклад, пряжки ременя, лозини); рани і синці у різних фазах загоєння та/або у різних частинах тіла (наприклад, на спині та грудях одночасно) або незрозумілого походження; сліди від укусів людиною; незвичні опіки (цигаркою або гарячим посудом).

Індикаторами сексуального насильства для поліцейського можуть бути знання термінології та жаргону, зазвичай не властивих дітям відповідного віку; висипи та/або кровотечі в області паху, геніталій; захворювання, що передаються статевим шляхом; ознаки вагінального або анального проникнення стороннього предмета; дитяча або підліткова проституція; вагітність; вчинення сексуальних злочинів; сексуальні домагання до дітей, підлітків, дорослих; нерозбірлива та/або активна сексуальна поведінка; уникнення контактів із ровесниками; відсутність догляду за собою; синдром «брудного тіла»: постійне настирливе перебування у ванній, під душем; боязнь чоловіків; боязнь конкретних людей; запобіжні заходи, щоб важче було знімати одяг; синці на внутрішній стороні стегон, на грудях і сідницях; людські укуси.

Ознаками психологічного насильства під час спілкування дільничного офіцера поліції з дитиною можуть бути замкнутість дитини; страх або, навпаки, демонстрація повної відсутності страху, ризикована, зухвала поведінка; неврівноважена поведінка; агресивність, напади люті, схильність до руйнації, нищення та насильства; уповільнене мовлення, нездатність до навчання, відсутність знань, відомих дітям відповідного віку (наприклад, невміння читати, писати та рахувати); надто висока зрілість та відповідальність порівняно з дітьми цього віку («маленький дорослий»); уникання однолітків, бажання спілкуватися та гратися зі значно молодшими дітьми; занижена самооцінка; тривожність; почуття провини; швидка стомлюваність, знижена спроможність до концентрації уваги; демонстрація страху перед появою батьків та/або необхідністю йти додому; небажання йти додому; схильність до «мандрів», бродяжництва; страх перед фізичним контактом; депресивні розлади; спроби самогубства або самопошкодження; вживання алкоголю, наркотиків, токсичних речовин; наявність стресоподібних розладів психіки, психосоматичних хвороб; насильство по відношенню до слабших (тварин чи інших живих істот).

Економічне насильство має такі ознаки: дитина постійно голодує через нестачу їжі; надмірно набирає вагу через неправильне харчування; завжди запізнюється до школи; дитина завжди пропускає школу; носить брудний одяг; одягнена не за погодою, не по сезону; дитина виглядає втомленою і хворою; має занедбаний вигляд; у дитини неліковані зуби; нестача необхідного медичного лікування (дитину не водять до лікаря); за дитиною не стежать, і вона залишена напризволяще; дитину наражають на небезпеку; дитини уникають інші діти; у дитини немає іграшок, книжок, розваг тощо; удома холодно, безлад і антисанітарія; у дитини немає постільної білизни або постільна білизна драна та брудна; нігті у дитини не стрижені і брудні; у дитини постійні інфекції, спричинені браком гігієни; є інформація про трудову діяльність дитини (особливо молодшого віку); дитина жебракує, втікає з дому.

У свою чергу, після виявлення обставин, які будуть вказувати на підозру, що стосовно дитини здійснюється насильство, дільничний офіцер поліції може застосовувати методи індивідуально-профілактичної роботи з особою, яка вчиняє насильство. Як правило, на практиці використовується відповідна комбінація методів, яка забезпечує комплексність впливу.

Індивідуально-профілактична робота дільничного офіцера з особою, яка вчинила домашнє насильство, здійснюється з використанням методів переконання та примусу. Реалізація методу переконання здійснюється у формах: проведення профілактичних бесід щодо неприпустимості протиправної поведінки; роз'яснення наслідків протиправної поведінки; проведення профілактичних бесід із постраждалим від домашнього насильства на тему віктимної поведінки; виявлення серед мешканців громади осіб, які можуть вплинути на свідомість та поведінку особи, схильної до вчинення домашнього насильства; спостереження за способом життя особи, яка схильна до вчинення домашнього насильства; надання допомоги правопорушнику (наприклад, у працевлаштуванні); надання допомоги постраждалому від домашнього насильства (наприклад, поміщення до кризового центру, надання інформації про громадські організації, телефонні лінії довіри, про центри соціально-психологічної допомоги тощо); надання допомоги дітям, які опинилися у складних життєвих обставинах; поліцейського піклування. Реалізація методу примусу здійснюється у формах винесення термінового заборонного припису.

Дільничному офіцеру у ході проведення індивідуально-профілактичної роботи необхідно пам'ятати: жоден сигнал щодо домашнього насильства не можна сприймати легко; кожне втручання має індивідуальний характер. Ні в якому разі не можна переносити на конкретний випадок висновки, зроблені Вами або Вашими колегами у схожій, на Вашу думку, ситуації домашнього насильства; потрібно уважно спостерігати за поведінкою осіб, які перебувають на місці інциденту: не виключено, що аналіз поведінки може дати більше інформації, ніж вдасться одержати в процесі спілкування; під час спілкування з постраждалою стороною необхідно враховувати, що людина за даної ситуації перебуває, як правило, у стані сильного емоційного збудження (або пригніченості) внаслідок пережитої загрози для життя або здоров'я та психічного перенапруження; спосіб ведення розмови має сприяти заспокоєнню та підтримці постраждалої особи; постраждала особа, як правило, не здатна оцінити ситуацію і рідко називає пережите саме насильством: причиною виклику поліції може бути руйнування помешкання, бійка, скандал або інша реальна загроза з боку кривдника; кривдник дуже часто видає з себе спокійну, врівноважену людину, яка не розуміє, чому саме було викликано поліцію (дільничного офіцера). Зовнішньо це виглядає набагато вигідніше, аніж спостереження жертви насильства, яка часто перебуває у збудженому стані та котрій бракує слів для опису ситуації.

До індивідуально превентивних заходів можна віднести: роз'яснення особі наслідки її суспільної небезпечної поведінки; усне попередження про неприпустимість протиправних і антигромадських дій; соціальна реабілітація; терміновий заборонний припис стосовно кривдника; обмежувальний припис стосовно кривдника; взяття на профілактичний облік; адміністративний нагляд; соціальний патронаж осіб, які відбували покарання у вигляді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк; заходи індивідуальної профілактики поліцейського спрямовані на особистість дитини, середовище, яке її формує, а також на умови, обставини та ситуації, що призводять до вчинення дитиною адміністративних і кримінальних правопорушень; ознайомлювальні, попереджувальні та виховні бесіди з дитиною за місцем проживання, навчання, можливої роботи; профілактичні бесіди з батьками дитини, її законними представниками, членами сім'ї з метою усунення причин і умов, які спонукали до вчинення адміністративного чи кримінального правопорушення; складання плану заходів з індивідуальної профілактики на основі вивчення матеріалів характеристик, індивідуально-психологічних особливостей дитини; організація надання допомоги дитині у вирішенні питань, що пов'язані з працевлаштуванням, організацією дозвілля, установленням соціально корисних контактів, вибором життєвих цілей, а також залучення дитини до соціально корисних занять трудового, спортивного, творчого, самодіяльного характеру; сприяння у вирішенні соціальних проблем дитини, у тому числі конфліктних ситуацій у сім'ї, зокрема щодо батьків, законних представників, які не займаються вихованням дітей чи вчиняють стосовно них домашнє насильство, застосовують заходи впливу згідно із законодавством, ініціюють перед службами у справах дітей, відділами охорони

здоров'я місцевих органів влади та органів місцевого самоврядування питання щодо направлення дитини до відповідного закладу для надання необхідної медичної, психологічної допомоги.

Висновок. У статті розглянуто деякі особливості забезпечення прав дітей дільничним офіцером поліції. На сьогоднішній день питання захисту прав дітей дуже болюче для суспільства, діти інколи страждають від жорстокого поводження дорослих (як правило, близьких родичів), і захистити їх може, і повинна, у першу чергу, держава в особі правоохоронних органів та державних служб соціального захисту. Представник правоохоронних органів, який постійно спілкується з громадянами на території обслуговування, – дільничний офіцер поліції. Саме він в змозі на першопочатковому етапі виявити та зупинити всі протиправні дії відносно дитини.

Список використаних джерел

1. Про Національну поліцію: Закон України від 07.12.2017 року № 2229-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 5. Ст. 35.
2. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 07.12.2017 року № 2229-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 5. Ст. 35.
3. Про затвердження Інструкції про діяльність в організації дільничних офіцерів поліції: Наказ Міністерства внутрішніх справ України № 650 від 28.07.2017 року. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України. 2018. № 1041/30909.
4. Про Європейський кодекс поліцейської етики: Міжнародний документ. Ухвалено Комітетом міністрів. 2001. № 765-XII від 19.09.2001.

Корниенко Максим Викторович,
кандидат юридических наук, доцент
(Одесский государственный университет внутренних дел, г. Одесса)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6420-6169>

ОСОБЕННОСТИ ОБЕСПЕЧЕНИЯ И ЗАЩИТЫ ПРАВ ДЕТЕЙ УЧАСТКОВЫМ ОФИЦЕРОМ ПОЛИЦИИ

Статья посвящена исследованию особенностей обеспечения и защиты прав детей участковым офицером полиции. В статье рассмотрены некоторые пробелы в законодательстве Украины относительно защиты прав детей во время домашнего насилия. Рассмотрены признаки физического, психологического, экономического и сексуального насилия над ребенком, то, на что должен обращать внимание участковый офицер полиции при общении с ребенком в своей повседневной служебной деятельности. Акцентировано внимание на то, что цель осуществления индивидуальной превентивной (профилактической) работы полицейского – это недопущение совершения правонарушений (криминальных или административных) лицами, которые склонны к их совершению, и воспитание таких лиц в духе уважения к закону, изменение их антисоциальных взглядов.

Ключевые слова: участковый офицер полиции; превенция; предупреждение; домашнее насилие; срочное запрещающее предписание; профилактический учет; убеждение; принуждение.

Korniienko Maxim Viktorovich,
PhD in Law, Associate Professor
(Odessa state University, Odessa)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6420-6169>

PECULIARITIES OF PROVIDING AND PROTECTING THE CHILDREN'S RIGHTS BY PRECINCT POLICE OFFICERS

The article is devoted to the investigation of the peculiarities of providing and protecting the children's rights by the precinct police officer. The article considers some gaps in the legislation of Ukraine regarding the protection of the children's rights during domestic violence. Considered signs of physical, psychological, economic and sexual abuse of a child, what should be paid attention by the precinct police officer while communicating with the child in his day-to-day official activities.

In the article attention is accented on that aim of realization the individual-preventive work of policeman, it is non-admission the commission of offences (criminal or administrative) by persons that are apt to commission and education of such persons in a spirit to respect the law and change their antisocial looks. The task of precinct officer to the police on realization of individual- preventive work with persons committing home violence, is the early detection of families where there is a threat of violence; eliminating the causes and conditions that contribute to domestic violence or limiting their impact; providing assistance to victims of violence, creating conditions for protection from violent attacks for each member of

the family; taking measures for a person who commits domestic violence, educational and preventive character, and so on.

As practice shows, today about half of family-friendly conflicts remain latent until the moment of committing a crime so victims do not wish, and mostly feel shy to report about the facts of home violence, do not believe in the possibility of real help from law enforcement. Therefore, one of the main tasks of the police in counteracting violence is to explain to the public that concealment of such facts is a mistake and makes it possible to commit more serious crimes in the future. Also, a number of myths that exist in society that are sometimes diverging from facts about child abuse are highlighted and reviewed.

Key words: precinct police officer; prevention; domestic violence; urgent prohibition; preventive registration; persuasion; coercion.

Надійшла до редколегії 20.06.2018